

Chojnów, dnia 28 czerwca 2011 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny
we Wrocławiu
za pośrednictwem
Wojewody Dolnośląskiego

Skarżący:
Gmina Chojnów
ul. Fabryczna 1
59-225 Chojnów

Strona przeciwna:
Wojewoda Dolnośląski
Pl. Powstańców Warszawy 1
50-951 Wrocław

Skarga na rozstrzygnięcie Wojewody Dolnośląskiego.

Gmina Chojnów zaskarża niniejszym rozstrzygnięcie nadzorcze Wojewody Dolnośląskiego z dnia 6 czerwca 2011 r. nr NK-N.4131.508.2011.MM2-1 zarzucając naruszenie art. 9 ust. 4 i 5 i art. 27 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80, poz. 717 ze zm.).

Podnosząc wymienione zarzuty naruszenia prawa Gmina wnosi o uchylenie zaskarżonego rozstrzygnięcia nadzorczego Wojewody Dolnośląskiego.

Uzasadnienie

Rozstrzygnięciem nadzorczym z dnia 6 czerwca 2011 r. nr NK-N.4131.508.2011.MM2-1 Wojewoda Dolnośląski stwierdził nieważność uchwały Nr VIII/49/2011 Rady Gminy Chojnów z dnia 28 kwietnia 2011 r. w sprawie uchylenia uchwały Rady Gminy Chojnów Nr XXIV/152/2008 z dnia 25 sierpnia 2008 r. w przedmiocie uchwalenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Chojnów dla wybranych terenów pod lokalizację farm wiatrowych wraz z infrastrukturą.

Organ nadzoru w uzasadnieniu rozstrzygnięcia nadzorczego podał, iż kwestionowana uchwała Rady Gminy została podjęta z istotnym naruszeniem art. 27 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

Cytowany przepis ustawy brzmi:

„Art. 27. Zmiana studium lub planu miejscowego następuje w takim trybie, w jakim są one uchwalane”.

Z literalnego brzmienia tego przepisu wynika, że tryb, który należy zastosować dotyczy „zmiany” studium, jednak uchwała z dnia 28 kwietnia 2011 r. Rady Gminy Chojnów nie dotyczyła zmiany studium, lecz uchylenia uchwały z dnia 25 sierpnia 2008 r., która to zmianę taką wprowadza (w dalszym ciągu funkcjonuje pierwotne studium z 1999 r. - uchwała Nr XI/51/99 Rady Gminy Chojnów z dnia 22 kwietnia 1999 r.).

Zakwestionowana przez organ nadzoru uchwała uchylająca nie mieści się, zatem w kategorii uchwał zmieniających studium, o których mowa w art. 27 ustawy. Ponadto, organ nadzoru zauważył, że ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym nie zawiera odrębnych przepisów dotyczących uchylenia uchwał w sprawie zmian studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy, jednak nie uwzględnił tego w rozstrzygnięciu nadzorczym.

Nie uwzględnił nadto, przy ferowaniu orzeczenia charakteru prawnego studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego. Charakter ten statuuje ustawa w art. 9 ust. 4 i 5.

Wynika z tych norm, że studium nie jest aktem prawa miejscowego, a jedynie wiąże organy gminy przy sporządzaniu planów miejscowych. Postanowienia studium nie mogą, zatem wpływać na sytuację prawną obywateli i ich organizacji, a więc podmiotów spoza systemu administracji publicznej.

Jako akt kierownictwa wewnętrznego studium nie kształtuje sytuacji prawnej właścicieli nieruchomości, zatem określa jedynie kierunki polityki przestrzennej gminy i wiąże organy gminy. Inaczej mówiąc studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego nie może wywoływać skutków prawnych, a szczególnie w sytuacji majątkowej osób innych niż organy gminy. Rada Gminy Chojnów podejmując uchwałę Nr VIII/49/2011 kierowała się oczywiście społecznymi względami.

Na tle ogólnokrajowych kontestacji społecznych, co do lokalizacji farm wiatrowych również i w gminie Chojnów doszło do fali protestów przeciwko zamiarom umieszczenia tego typu obiektów na terenie miejscowości gminy Chojnów.

Na zebraniach wiejskich, przeprowadzonych w miejscowościach, w których przewidziano lokalizację farm wiatrowych mieszkańcy w większości występowali przeciwko tym lokalizacjom.

Władze gminy będące emanacją lokalnej społeczności nie mogły na te negatywne głosy nie zareagować – stąd uchwała o uchyleniu studium w części dotyczącej farm wiatrowych.

Irracjonalnym w tej sytuacji byłoby ponowne wszczynanie procedury planistycznej studium, (a więc eliminacji ze studium lokalizacji farm wiatrowych) skoro z góry wiadomo, że efekt głosowania w Radzie byłby identyczny, bo Rada już się wypowiedziała w tej sprawie.

Z powyżej wymienionych przyczyn skarga wydaje się być uzasadniona.